

РЕШЕНИЕ

№ 835

гр. София, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 29.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5375** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

- Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, във вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).
- Образувано е на 07.06.2023г., по искова молба, с вх. № 21269/06.06.2023г. по описа на съда, уточнена с молба от 23.08.2023г. на Д. А. Т. „ЕГН [ЕГН], от [населено място], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, офис 5 чрез представител по пълномощие адв. Д. Т. срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията, /ГДИН/ за заплащане на обезщетения за претърпени неимуществени вреди, както следва:
1. обезщетение, в размер на 1000 лева, за периода от 21.12.2018г. до 09.04.2019г. от заповед № Л-5344/21.12.2018г. на главния директор на ГДИН, ведно със законната лихва върху главницата от 1000 лв., считано от 09.04.2019г. до окончателното изплащане на задължението ;
 2. обезщетение, в размер на 1000 лева, за периода от 10.07.2019г. до 18.12.2019г. от заповед № Л-3146/10.07.2019г. на главния директор на ГДИН, ведно със законната лихва върху главницата от 1000 лв., считано от 18.12.2019г. до окончателното изплащане на задължението ;
 3. обезщетение , в размер на 1000 лева , за периода от 19.03.2021г. до 24.06.2021г.от заповед № Л-1041/19.03.2021г. на главния директор на ГДИН, ведно със законната лихва върху главницата от 1000 лв., считано от 24.06.2021г. до окончателното изплащане на задължението ;
 4. обезщетение , в размер на 1000 лева, за периода от 19.07.2021г. до 21.10.2021г.от

заповед № Л-2537/19.07.2021г. на главния директор на ГДИН, ведно със законната лихва върху главницата от 1000 лв., считано от 21.10.2021г. до окончателното изплащане на задължението ;

5.обезщетение ,в размер на 1000 лева, за периода от 05.08.2021г. до 06.12.2021г.от заповед № Л-2755/05.08.2021г. на главния директор на ГДИН, ведно със законната лихва върху главницата от 1000 лв., считано от 06.12.2021г. до окончателното изплащане на задължението ;в резултат на издадените от орган на ответника 5 /пет/ индивидуални административни акта, с които са му наложени дисциплинарни наказания, които са отменени от съда като незаконосъобразни.

В исквата молба се твърди, че към момента на издаване на заповед № Л-5344/21.12.2018г. на главния директор на ГДИН, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от девет месеца“, ищецът е заемал длъжността заместник началник /режимна и надзорно-охранителна дейност в затвора [населено място]. С влязло в сила на 09.04.2019г.,с решение № 2453 от 09.04.2019г., постановено по адм.д. №670/2019г. по описа на АССГ заповедта била отменена като незаконосъобразна.

Към датата на издадената втора заповед № Л-3146/10.07.2019г. на и.ф. главен директор на ГДИН, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца „ ищецът е заемал длъжността заместник началник /режимна и надзорно-охранителна дейност в затвора [населено място]/. С влязло в сила решение на 18.12.2019г.,с № 8116/18.12.2019г., постановено по адм.д. №9390/2019г. по описа на АССГ заповедта била отменена като незаконосъобразна.

Към датата на издадената трета заповед № Л-1041/19.03.2021г. на главния директор на ГДИН, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от една година,, ищецът е заемал длъжността „началник на затвор I категория“ в затвора в [населено място] считано от 06.04.2020г. С влязло в сила решение на 24.06.2020г.,с № 4196/24.06.2021г., постановено по адм.д. №3472/2021г. по описа на АССГ заповедта била отменена като незаконосъобразна.

На 19.07.2021г. от главния директор на ГДИН,била издадена четвъртата по ред заповед № Л-2537 , с която на ищеца- началник на затвор I категория“ в затвора в [населено място] е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от една година,,.Тази заповед била отменена като незаконосъобразна с влязло в сила решение на 21.10.2022г.,с № 6087 от 21.10.2022г., постановено по адм.д. № 12084/2021г. на АССГ.

На 05.08.2021г. от главния директор на ГДИН,била издадена петата по ред заповед № Л-2755, с която на ищеца- началник на затвор I категория“ в затвора в [населено място] е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от шест месеца.Тази заповед била отменена като незаконосъобразна с влязло в сила решение на 06.12.2021г.,с № 7243 от 06.12.2021г., постановено по адм.д. № 12084/2021г. на АССГ. Ищецът твърди, че всяка една от издадените незаконосъобразни заповеди е накарнала репутацията и доброто име, с което той се ползва в обществото и сред колегите си, тъй като се явява обвинен в служебни нарушения,които в действителност не бил извършил. В производствата, предхождащи издаването на всяка една заповед, в момента на връчването им и в периода до отмяната им от съда бил стресиран,усетил обида и започнал да чувства напрежение и тревожност, тъй като бил дългогодишен служител на ГДИН, заемал ръководна длъжност, многократно бил награждаван и получавал висока оценка за работата си. Твърди, че тежко и необратимо рефлектирала

всяка една от издадените заповеди върху авторитета му, бил дискредитиран пред своите колеги в ГДИН. Усещал е остър негативизъм сред познати и колеги, които спрели да комуникират с него и променили отношението си. Това довело до понижено самочувствие, понижена самооценка и накърнен авторитет като ръководител пред подчинените му служители и други лица, с които се налагало да работи. Чувствал постоянен страх и притеснение, че ще бъде обвинен и уволнен за дисциплинарно нарушение, което не е извършил. Вследствие от несправедливо наложените му дисциплинарни наказания ищецът бил завладян от мрачно настроение, изпитвал тревожност и трудно се справял с ежедневните си задължения. Петте дисциплинарни производства срещу него станали достояние на широк кръг от неговите колеги в ГДИН и лица извън ГДИН, с които ищецът се срещал по служба, което довело до значителни и необратими последици върху неговата кариера и професионален имидж като дългогодишен служител на ГДИН, който винаги се е ползвал с безупречна репутация. Влошило се здравословното му състояние, изразяващо се в постоянно главоболие и повишаване на кръвното налягане, не можел да спи добре, изпадал в депресивни състояния. Стресовите събития, свързани със всяка от издаваните заповед довели и до влошаване на отношенията в семейството му.

Ищецът, редовно призован се явява лично в открито съдебно заседание. Представя се от адв. Д.Т., който поддържа исковете. Претендира присъждане на разноски в производството по представен списък по чл.80 ГПК. Представя писмени бележки.

Ответникът – Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“, е получил препис на исквата молба, доказателствата към нея и уточняващата молба на ищеца от 23.08.2023г. и законоустановения срок е депозирал писмен отговор, чрез процесуалния си представител юрк. Н. Д., с който оспорва предявените искове по основание и размер. В проведеното открито съдебно заседание на 29.11.2023г. ответникът се представлява от юрк. П., която поддържа отговора на исквата молба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на претендирания от ищеца адвокатски хонорар. Прави искане за отхвърляне на исковете като неоснователни. В представени по делото на 08.12.2023г. писмени бележки счита, че вредите не са доказани и не може да се установи причинна връзка между тях и отменените заповеди.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност и недоказаност на исквата претенция и счита че същата трябва да бъде отхвърлена.

Съдът, като взе предвид представените по делото доказателства, и наведените от страните твърдения и доводи, приема от фактическа страна следното:

Видно от справка за заеманите длъжности за периода 2018г-2021г./ л.21/ ищеца Т., със заповед № ЧР-05-286/18.10.2017г. на министъра на правосъдието е преназначен от длъжност „началник на сектор II-ра категория“ в затворническо общежитие „Житарово“ II категория към затвора в [населено място] I категория, на длъжността „началник на сектор II-ра категория“, в затворническо общежитие „К.“ II-ра категория към затвора [населено място] I-ва категория, считано от 01.11.2017г.; със заповед № ЧР-05-246 от 03.09.2018г. на министъра на правосъдието е преназначен на длъжност „заместник началник/ режимна и надзорно –охранителна дейност/“ в затвора [населено място] I-ва категория; със заповед № Л-3684 от 15.08.2019г. на ВПД главен директор на ГДИН, считано от 15.08.2019г. му е било възложено да изпълнява функциите на началник на затвор I-ва категория в затвора в [населено място], за срок от три месеца и считано от 03.09.2019г., като същата е отменена със заповед № Л-3950

от 02.2019г. на ВПД главен директор на ГДИН; от 06.04.2020г.; със заповед № ЧР-05-98 от 24.03.2020г. на министъра на правосъдието е преназначен на длъжност „началник на затвор I-ва категория“ в затвора [населено място] I-ва категория и със заповед № ЧР-03-110 от 27.07.2021г. на министъра на правосъдието му е наложено „дисциплинарно наказание „уволнение“ и е прекратено служебното му правоотношение ,считано от 23.08.2021г., като тази заповед е отменена с влязло в сила решение № 8050 от 26.09.2022г., постановено по адм.д. № 2142/2022г. по описа на Върховен административен съд ,пето отделение./л.112-115/.

Не е спорно по делото, а и от приетите писмени доказателства,се установява, че със заповед № Л-5344/21.12.2018г.на главния директор на ГДИН на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „ порицание за срок от девет месеца“, което е отменено като незаконосъобразно с влязло в сила на 09.04.2019г. решение № 2453 от 09.04.2029г., постановено по адм.д. №670/2019г. по описа на АССГ; че със заповед № Л-3146/10.07.2019г. на и.ф. главен директор на ГДИН, на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от 6 месеца“, като заповедта е била отменена от съда с влязло в сила на 18.12.2019г. решение № 8116/18.12.2019г., постановено по адм.д. №9390/2019г. по описа на АССГ; че със заповед № Л-1041/19.03.2021г. на главния директор на ГДИН, на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от една година, като заповедта е била отменена от съда, с влязло в сила на 24.06.2021г., решение № 4196 от 24.06.2021г., постановено по адм.д. №3472/2021г. по описа на АССГ; че със заповед № Л-2537/19.07.2021г на главния директор на ГДИН, на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от една година,,която е отменена като незаконосъобразна с влязло в сила решение на 21.10.2022г. с № 6087 от 21.10.2022г., постановено по адм.д. № 12084/2021г. на АССГ.;че със заповед № Л-2755/05.08.2021г. от главния директор на ГДИН на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от шест месеца“, която е отменена като незаконосъобразна с влязло в сила решение на 06.12.2021г.,с № 7243 от 06.12.2021г., постановено по адм.д. № 12084/2021г. на АССГ.

За установяване на посочените в исковата молба неимуществени вреди по делото са събрани гласни доказателства, посредством разпит на свидетелите Д. Д. Г., Г. М. Х., И. М. М. и Д. Б. И..

Свидетелят И. М. разказа, че като адвокат познава ищеца Т. от 10-12 години. Запознали се по повод делото на ищеца за развод ,който идвал в кантората му за съвети ,ищецът започнал да учи право , свидетелят бил преподавател и го консултирал по различните дисциплини преди изпити.Станали близки и останали такива до ден днешен. Следял кариерното израстване на ищеца - бил надзирател, след това помощник-началник на затвора и към 2020 г. станал началник на затвора С., знаел за наложените отпреди 4 – 5 години наказания на ищеца, през 2018 година било първото, през 2019 г. второто, през 2020 нямало наказания и през 2021 г. имало три, на делото по едната заповед от 2021г. се явявал като пълномощник на ищеца и го защитавал по оспорването, всичките заповеди били наложени за неупражнен контрол, с конкретни твърдения за нарушения, откакто познавал ищеца,той е общителен и ведър човек, през 2018 година, второто полугодие, ищеца дошъл в кантората на свидетеля, бил променен – умислен, споделил на свидетеля, че предполага ,че някой пречи на кариерното му развитие и обяснил, че е свършил всичко относно задълженията си както трябва, бил видимо разстроен. Същото станало и през 2019 г., когато говорили

за твърдяно нарушение, извършено от него. През 2021 година бил доста сериозно обезпокоен относно заповедта, по делото в което свидетеля го е защитавал, във връзка с твърдението от прокуратурата, че е пуснал сърбин от затвора по самоволно решение, което в хода на производството се оказало, че не било вярно. Когато се виждали вече за друго не говорел ищеца, бил умърлушен, вече на петата заповед си изпуснал нервите, ударил по масата и извикал: „Не може така!“. Започнал да страни от общите им приятели, не искал и да посещава кантората на свидетеля, ищецът му казал, че има чувството, че всички го гледат с недоверие. Изрази свое впечатление за колегите си наказателни адвокати които гледали ищеца с подозрение и той и обяснил че няма основания ищеца да бъде дисциплинарно наказан, след отмяната на заповедите колегите на свидетеля се радвали и не променили отношението си към ищеца към по лошо; двамата с ищеца често излизали, но това се променило след като започнали да му налагат наказания, ищеца станал по саможив, не искал и да спортува, в началото на 2019 година, казал на свидетеля, че вече след тази заповед „кръвното така ми се вдигна, че не мога да спортувам“, ищецът се оплакал и от безсъние; свидетелят нямал впечатления за негови колеги, в смисъл на работното му място, за периода към 2019 г., когато ищеца бил станал заместник-началник; в ищеца имало и голямо притеснение, че налагането на тези дисциплинарни наказания води до това, че може да бъде уволнен. А ищеца бил и отстранен. Това негово дело свидетеля водил. Ищецът бил човек на действието, който обича работата си и възлагането на допълнителни задачи не би го притеснило, няма впечатления да е бил ищеца притеснен от отговорността и повечето си работа, притесненията на Д. били само от дисциплинарните наказания, които му налагали.

Свидетелката Д. И. разказа, че познава Т. от 2004 година, имали общи корени от Д., запозната е с работата на затвора, последните години била зам. главен директор. Ищецът бил на ръководни длъжности и тя имала поглед върху работата му; имали са професионални допирни точки; от 2018 г., края, той бил в К., откъдето започнало първото му наказание, наказанията били 5, за неупражнен контрол на подчинени служители. Изрази мнение че вероятно, го притеснявало, предвид факта, че в тяхната система дисциплинарни производства продължават дълъг период, в който не се гледало обективно дали служителят има вина, а се търсело начин да бъде наказан, да се вижда, че се върши дейност. Знаела, че и 5-те заповеди за наказания били отменени; първата заповед била наложена в края на 2018 г., в К.. В 2021 г. приключило последното наказание, лятото, юли и август. С ищеца се движили един приятелски кръг, в който започнало промяна в поведението му. Станал по-изнервен. Ищеца имал язва и от притесненията си започнал да се отделя от компанията им, защото решил, че тези неща му влияят емоционално и физически зле. Изказа свое мнение, че колегите го гледали с различни очи, тъй като е наказан дисциплинарно. Изказа предположение, че ищеца от нерви започнал да вдига кръвно, но тя не знае дали е предприел нещо за себе си в тази връзка. Заяви, че е споделял, че е наказан несправедливо, че се чувства зле, че не са погледнали обективно на нещата и ще си търси правата. Разговарял постоянно за наказанията. Изказа, мнение, че колегите започнали да го отбягват. Според нея това се е случило, заради поведението на ищеца който бил изнервен и само на тази тема говорил. Заяви становище че в системата на ГДИН, когато ставало въпрос за извършено нарушение, се носели слухове и имало промяна на отношенията след пречупването на информацията в недобро отношение към човека. Посетила майката на ищеца в болницата, по време на престоя и за лечение

по време на пандемията ,която и споделила ,че се притеснява за сина си, нещо му се случвало. В период 2018 – 2021 г. минимум два пъти в месеца са се събирали, а след като се оттеглил, се чували по телефона, тя отговаряла за сектор „Пробация“, около два пъти месечно се събирали и ищеца спрял да отговаря на техните търсения, през 2020 г. вече дори не желаел да се вижда с тях.

Свидетелят Г. Х. разказа,че бил служител на затвора от 22.12.2002 г. и сега работил като началник-сектор на зона „Охранителна дейност“, Затвора – С. от 2019 г.; през 2018 г. бил дежурен главен надзирател,не помни през 2018 – 2019 кой е бил прекия му ръководител ; не бил в течение на наложените наказания на ищеца Т.. Чувало се, че има дисциплинарно производство, но той не му е споделял. Като се срещали служебно, не е имал впечатление, че отношенията помежду им са влошени. Освен служебен контакт с жалбоподателя, не е имал друг. Не е забелязал г-н Т. да променя отношенията си с хората. Като началник-сектор „Охранителна дейност“знае, че всяка сутрин в 9,00 часа започвала оперативка с всички началници на сектори, където се поставяли задачите за деня. Всеки понеделник в месеца се провеждала голяма оперативка, където присъствали и началник-сектори „Общжития“, директор на медицинския център, инспектор от „Човешки ресурси“ и представител на фонд „Затворно дело“. По отношение провеждане на оперативките не бил забелязал промени в поведението на ищеца.Не знае дали е отсъствал по здравословни причини, или по каквито и да е други причини, не си спомнял да е писал докладни записки срещу ищеца във връзка с дисциплинарни нарушения. Заяви че, в затвора се шушукало за наказанията на ищеца и изказа мнение, че в затвора можеш да чуеш много неща ; Не можа да си спомни през януари – май 2021 година как се е държал ищеца на оперативките, дали на конкретна оперативка е бил зле. Сподели, че понякога на оперативките имало и класическа музика. В този период свидетелят заяви че бил и доста време в отпуск; не можел да се определи като човек, който има лично негативно отношение към Т..

Свидетелката Д. Г. разказа ,че през 2018 – 2019 г. работила като инспектор социална дейност и възпитателна работа в затвора до настоящия момент като началник-сектор „Социална дейност и възпитателна работа“ в Затвора – [населено място]. Познавала ищеца, работили заедно, когато бил главен надзирател. Знаела за кариерното му израстване, през всички периоди работили заедно, нямали приятелски отношения, само служебни, които не са били лоши, мисли, че ищеца е имал дисциплинарни наказания през този период. Всички, които го познавали, знаели, че има оптимистичен характер и е гледал служителите да работят спокойно. Дори да е имал притеснения, е гледал винаги да им осигури комфортна среда за работа. Специално към колегите от сектора не е забелязала да си е променил отношението. Всяка сутрин, когато бил началник на затвора, преди това като зам.-началник, провеждали оперативки. Като началник на затвора е гледал работата да върви и оперативките са били свързани с текущите задачи, без лични неща. Споделял е, когато му се родил син. Идвала била дъщеричката му в затвора. Няма спомен да са говорили за здравословни проблеми, не е присъствала на оперативка, на която на ищеца му е прилошавало и е викан лекар. От колегите в сектора също не е чувала да се говори. Няма спомен да е спадал гласа на ищеца

При така установената фактическа обстановка от правна страна съдът намира следното:

Предявените искове са процесуално допустими ,подадени са от активно легитимирана

страна, която твърди че е претърпяла неимуществени вреди причинени от пет незаконосъобразни административни актове на орган на ответника.

Материалноправно легитимиран в съответствие с нормата на чл.205ал.1 АПК е именно ответника Главна дирекция“Изпълнение на наказанията“ в качеството и на юридическо лице /чл.12,ал.2 ЗИНЗС/,в чиято структура се намира длъжностното лице ,издало незаконосъобразните административни актове.

Разгледани по същество, исковете са неоснователни.

В съответствие с нормата на чл. 4 ЗОДОВ държавата и общините дължат обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице. Тъй като имуществената отговорност по този закон е обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността. Искът се предявява срещу органите, от чиито незаконни актове, действия и бездействия са причинени вредите (чл. 7 ЗОДОВ). Деликтната отговорност на държавата/общината не се презюмира от закона, поради което в тежест на ищеца /по аргумент от нормата на чл. 154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК/ е да проведе главно и пълно доказване на всички елементи от фактическия състав на предявения иск, а за съда съществува задължение да приеме за ненастъпили тези правни последици, чийто юридически факт е останал недоказан.

Фактическият състав на предявения иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ в процесния случай (с оглед фактическите твърдения на ищеца) включва в кумулативна даденост:

1. наличие на административни актове, издадени от длъжностно лице или орган на ответника;
2. незаконосъобразност на административните актове;
3. наличие на причинени вреди, състоящи се в :1. накърняване на репутацията и доброто име на ищеца, с което той се ползва в обществото и сред колегите си; 2.значителни и необратими последици върху неговата кариера и професионален имидж като дългогодишен служител на ГДИН;3. причинена тежка форма на стрес в резултат на което се влошило здравословното му състояние, изразяващо се в постоянно главоболие и повишаване на кръвното налягане, не можел да спи добре,изпадал в депресивни състояния;4. влошаване на отношенията в семейството му.
4. причинна връзка между незаконосъобразните административни актове и настъпилния вредоносен резултат;

Липсата на който и да е от елементите на фактическия състав обуславя неоснователността на предявения иск за обезщетение на неимуществени вреди /Решение № 13344 от 25.10.2012 г. по адм. дело № 1539/2012 г., III о. на ВАС и др./.

В процесния случай се установява първата от кумулативно предвидените предпоставки на чл.1,ал.1 ЗОДОВ за основателност на исковете ,а именно –установява се ,че са издадени пет индивидуални административни акта /заповеди за налагане на дисциплинарно наказание на ищеца/, които са били признати за незаконсъобразни с влезли в сила съдебни решения.

Въз основа на събраните гласни доказателства съдът не формира извод, че ищецът е претърпял неимуществени вреди, състоящи се в: 1. накърняване на репутацията и доброто име , с което той се ползва в обществото и сред колегите си; 2.значителни и необратими последици върху неговата кариера и професионален имидж като

дългогодишен служител на ГДИН. Показанията на свидетелите М. и И. са неубедителни и твърде общи. Така свидетелят М., заяви, че бил адвокат и приятел на ищеца 12-10 години , защитавал го в съда по едно от делата за наложеното дисциплинарно наказание, ищецът бил притеснен от налаганите дисциплинарни наказания, бил умислен, споделил на свидетеля, че предполага ,че някой пречи на кариерното му развитие, бил видимо разстроен, станал по затворен и започнал да не идва на сбирките в кантората на свидетеля. Уточни ,че общите им познати- адвокати от кантората, просто го игнорирали, но отношенията не се влошили. Същевременно заяви, че нямал впечатления какво е отношението на колегите на ищеца от ГДИН, в смисъл на работното му място. Заяви, че имало и голямо притеснение в ищеца, че налагането на тези дисциплинарни наказания води до това, че може да бъде уволнен. Свидетелката Д. И. установи, че ищеца станал по-изнервен и споделял, че е наказан несправедливо, че се чувства зле, че не са погледнали обективно на нещата и че ще си търси правата, за да докаже, че е несправедливо наказан. Изказа предположение, че ищеца от нерви започнал да вдига кръвно, но тя не знае дали е предприел нещо за себе си в тази връзка. В този период 2018 – 2021 г. минимум два пъти в месеца са се събирали в приятелския им кръг и ищеца постоянно говорил за наказанията, а след като се оттеглил, през 2020 г., се чували по телефона. *Същевременно свидетелката Д. Г., колежка на ищеца в ГДИН* беше категорична, че няма спомен да са говорили с ищеца за здравословни проблеми, както и че не е присъствала на оперативка, на която му е прилошавало и е викан лекар. От колегите в сектора също не е чувала да се говори и няма спомен да е спадал гласа на ищеца. Същевременно заяви, че знаела за кариерното му израстване, през всички периоди работили заедно, като служебните им контакти били добри, мисли, че ищеца е имал дисциплинарни наказания през този период. Специално към колегите от сектора не е забелязала да си е променил отношението. *Свидетелят Г. Х.* колега на ищеца от ГДИН разказа за ежедневните и седмични оперативки по време на които не е забелязал промяна в поведението на ищеца. Не знае дали е отсъствал по здравословни причини, или по каквито и да е други причини, не си спомнял да е писал докладни записки срещу ищеца във връзка с дисциплинарни нарушения. Сподели, че в затвора се шушукало за наказанията му/на ищеца/, и същевременно добави „ в затвора може да чуеш много неща“. Няма спомен за конкретен случай в периода януари – май 2021 в който на оперативка ищеца да се е почувствал зле здравословно.

Всички разпитани свидетели не свидетелстват за накърнена репутация, чест и лично достойнство на ищеца или влошено здравословно възникнали в резултат от наложените му дисциплинарни наказания. В случая с показанията си свидетелите М. и Й. установиха единствено наличието на негативни емоции на ищеца, които са нормално съпътстващи всяка такава намеса на дисциплинарните органи в процеса на налагане на дисциплинарни наказания и не се отличават с особености които да доведат до заключение за понесени неимуществени вреди, които да подлежат на обезщетяване. Свидетелите Х. и Г. установиха, че на ежедневните оперативки в Затвора [населено място], провеждани от ищеца на които те са присъствали, не е имало случаи за лошо отношение и проявен негативизъм към него от колегите му в ГДИН. Не се доказаха и твърдените значителни и необратими последици върху кариерата на ищеца и професионалния му имидж като дългогодишен служител на ГДИН. От събраните писмени и гласни доказателства не се установява никаква реална заплаха за кариерното израстване на ищеца, а точно обратното - в периода 2018-2021г,

когато на ищеца са били наложени дисциплинарните наказания „порицание“, същия е бил последователно повишен в длъжност: от началник за затворническо общезитие „К.“ е бил назначен на длъжността заместник началник на затвора [населено място], а през 2020г. е повишен на длъжността началник на затвора [населено място], поради което съдът счита, че наличната в посочените от ищеца периоди тревожност е обусловена не толкова от обективни ,колкото от субективни фактори ,свързани с неговата личност. По отношение на твърдените от ищеца заболявания-високо кръвно налягане, главоболие и изпадане в депресивно състояние, в резултат на издадените и отменени като незаконосъобразни заповеди за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“, същите не се установиха с медицински документи. Така ищецът не сочи писмени доказателства за установяване на твърденията му за претърпени вреди върху здравето му – потърсена лекарска или друга помощ във връзка с преживения стрес по време или след издаване на всяка една от петте заповеди за налагане на дисциплинарно наказание, или особено силни негативни емоции. Не се установиха и твърдените вреди за влошаване на отношенията в семейството му. Действително, нормално е за служителя да бъде ядосан, когато му е наложено дисциплинарно наказание, особено ако смята, че не е виновен. Само по себе си обаче, това не може да доведе до някакви особено съществени негативни преживявания, които да подлежат на обезщетяване, освен ако не се касае за изключително тежко и несправедливо дисциплинарно наказание като размер и вид наказателна репресия (уволнение или предупреждение за уволнение). Съдът счита, че твърдените от ищеца вреди, така както са посочени в исковата молба – чувство за несправедливост, нахърнено професионално име и чест, и лично достойнство, неприятни психически изживявания, срам, обида от това, че е несправедливо наказан, без да има вина, неудовлетвореност, огорчение, са напълно възмездени с отмяната на заповедите за налагане на дисциплинарното наказание от съда, поради което не е необходимо присъждането и на парично обезщетение за същите. На обезщетяване подлежат и вътрешните, душевни състояния, но само тогава когато справедливостта налага, с оглед конкретните, обективно съществуващи обстоятелства ,във всеки един случай да бъдат възмездени. Обективно в случая не се установи състояние, обуславящо основателност и доказаност на исковите претенции, поради което исковете са неоснователни и недоказани и като такива следва да бъдат отхвърлени изцяло.

Предвид отхвърлянето на главните искове ,неоснователни са и исковете за присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху претендираните главници от по 1000 лева за всяка отменена заповед , считано от датата на която е влязло в сила съдебното решение с което заповедта е била отменена като незаконосъобразна до окончателно изплащане на задължението.

Предвид изхода на делото и по аргумент от противното на чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ искането на ищеца за присъждане на разноски по представения списък е неоснователно, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

С оглед направеното искане и на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение определено по реда на чл.24 от Наредбата за правната помощ, в размер на 100 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. А. Т. „ЕГН [ЕГН], от [населено място], със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.3,офис 5 срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията,, иск с правно основание чл.1,ал.1 ЗОДОВ за обезщетяване на претърпени неимуществени вреди в размер на 1000 лева, за периода от 21.12.2018г. до 09.04.2019г.,изразяващи се в накърняване на репутацията и доброто име на ищеца, с което той се ползва в обществото и сред колегите си; значителни и необратими последици върху неговата кариера и професионален имидж като дългогодишен служител на ГДИН; причинена тежка форма на стрес в резултат на което се влошило здравословното му състояние; влошаване на отношенията в семейството му, вследствие отменен ,като незаконосъобразен административен акт - заповед № Л-5344/21.12.2018г. на главния директор на ГДИН, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от девет месеца“, ведно със законната лихва върху главницата от 1000 лв., считано от 09.04.2019г. до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. А. Т. „ЕГН [ЕГН], от [населено място], със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.3,офис 5 срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията,, иск с правно основание чл.1,ал.1 ЗОДОВ за обезщетяване на претърпени неимуществени вреди в размер на 1000 лева, за периода от 10.07.2019г. до 18.12.2019г., изразяващи се в накърняване на репутацията и доброто име на ищеца, с което той се ползва в обществото и сред колегите си; значителни и необратими последици върху неговата кариера и професионален имидж като дългогодишен служител на ГДИН; причинена тежка форма на стрес в резултат на което се влошило здравословното му състояние; влошаване на отношенията в семейството му, вследствие отменен ,като незаконосъобразен административен акт - заповед № Л-3146/10.07.2019г. на и.ф. главен директор на ГДИН, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от шест месеца“, ведно със законната лихва върху главницата от 1000 лв., считано от 18.12.2019г. до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. А. Т. „ЕГН [ЕГН], от [населено място], със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.3,офис 5 срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията,, иск с правно основание чл.1,ал.1 ЗОДОВ за обезщетяване на претърпени неимуществени вреди, в размер на 1000 лева, за периода от 19.03.2021г. до 24.06.2021г., изразяващи се в накърняване на репутацията и доброто име на ищеца, с което той се ползва в обществото и сред колегите си; значителни и необратими последици върху неговата кариера и професионален имидж като дългогодишен служител на ГДИН; причинена тежка форма на стрес в резултат на което се влошило здравословното му състояние; влошаване на отношенията в семейството му, вследствие отменен ,като незаконосъобразен административен акт - заповед № Л-1041/19.03.2021г. на главния директор на ГДИН, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от една година“, ведно със законната лихва върху главницата от 1000 лв., считано от 24.06.2021г. до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. А. Т. „ЕГН [ЕГН], от [населено място], със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.3,офис 5 срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията,, иск с правно основание чл.1,ал.1 ЗОДОВ за обезщетяване на претърпени неимуществени вреди, в размер на 1000 лева, за периода от 19.07.2021г. до

21.10.2021г. изразяващи се в накърняване на репутацията и доброто име на ищеца, с което той се ползва в обществото и сред колегите си; значителни и необратими последици върху неговата кариера и професионален имидж като дългогодишен служител на ГДИН; причинена тежка форма на стрес в резултат на което се влошило здравословното му състояние; влошаване на отношенията в семейството му, вследствие отменен ,като незаконосъобразен административен акт - заповед № Л-2537/19.07.2021г. на главния директор на ГДИН, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от една година“, ведно със законната лихва върху главницата от 1000 лв., считано от 21.10.2021г. до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен и недоказан.

ОТХВЪРЛЯ предявения от Д. А. Т. ,ЕГН [ЕГН], от [населено място], със съдебен адрес [населено място], [улица],ет.3,офис 5 срещу Главна дирекция „Изпълнение на наказанията,, иск с правно основание чл.1,ал.1 ЗОДОВ за обезщетяване на претърпени неимуществени вреди, в размер на 1000 лева, за периода от 05.08.2021г. до 06.12.2021г., изразяващи се в накърняване на репутацията и доброто име на ищеца, с което той се ползва в обществото и сред колегите си; значителни и необратими последици върху неговата кариера и професионален имидж като дългогодишен служител на ГДИН; причинена тежка форма на стрес в резултат на което се влошило здравословното му състояние; влошаване на отношенията в семейството му, вследствие отменен ,като незаконосъобразен административен акт - заповед № Л-2755/05.08.2021г. на главния директор на ГДИН, с която му е наложено дисциплинарно наказание „порицание за срок от шест месеца“, ведно със законната лихва върху главницата от 1000 лв., считано от 06.12.2021г. до окончателното изплащане на задължението, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА Д. А. Т. ,ЕГН [ЕГН], от [населено място] да заплати на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията,, разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/сто/лева.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: